

[Landbrugsministeren.]

fredningsår, kunne man jo også føje til, at det er det år, hvor man for alvor vil gøre noget mod forureningen. En af de værste forureningskilder er vel netop vore vandløb, og at vi kan få foretaget uddybning og udretning af vandløbene vil i mange situationer være helt afgørende for, at man overhovedet kan komme af med skidtet, og ikke med vandet — det sidste kan vi vel være enige om er lige så påkrævet.

Jeg takker for tilslutningen.

Kristen Østergaard: Jeg har en bemærkning til hr. Vivikes indlæg. Det betyder dog ikke, at jeg vil tage nogen diskussion op med hr. Vivike om hans outrerede naturfredningssynspunkter; dem kommer vi nok aldrig til enighed om.

Det drejer sig om de 13 sager til 8 mill. kr., som hr. Vivike skønnede ville blive til 16 mill. kr., inden sagerne blev gennemført. Det er klart, at der altid påløber prisstigninger, og jo længere det varer, inden et sådant program bliver afviklet, desto større bliver prisstigningerne. Men jeg ville nødig, at det skulle trække så længe ud, at de 8 mill. kr. blev til 16. Det var imidlertid, som om der blev ført en slags bevis for denne beregningsmåde ved eksemplet fra Skjern Å, der oprindeligt havde et overslag på 21 mill. kr., som blev til 40 mill. kr. I den forbindelse vil jeg gerne lige oplyse, at planen for Skjern Å-sagen er holdt rent tidsmæssigt, og de 21 mill. kr., som det oprindelige overslag lød på, har kun været udsat for almindeligt påløbende prisstigninger, der gav et beløb på omkring 29 mill. kr., og der er søgt 30 mill. kr. til sagens endelige afgørelse. Jeg vil altså sige, at det intet som helst har med virkeligheden at gøre, at de 21 mill. kr. er blevet til 40 mill. kr.

Vivike: Jeg må have udtrykt mig forkert, når ministeren mener, at jeg også spurgte, om man gav tilskud til kalkning af vand, for det har jeg ikke ment. Derimod nævnte jeg kalkning af gamle brunkulslejer. Vi diskuterede jo for nogen tid siden Vorgod Å, som er så forurennet, at ståltråd sættes væk på få dage, og det kunne man muligvis — jeg siger muligvis, for jeg er jo ikke videnskabsmand — klare ved en kalkning af lejerne

dér; det har nogle i hvert fald været inde på.

Så vil jeg lige sige til ministeren, at vel er det også et antiforureningsår, men jeg vil da nødig have, at vi indskrænker os til at bekæmpe forureningen ved at rette vore åer og vandløb ud, så vandet kan løbe hurtigere derfra. Jeg vil hellere have, at vi arbejder med at rense vandet, inden det ledes ud i vandløbene, for det andet er da at hoppe over, hvor gærdet absolut er lavest.

Med hensyn til Skjern Å — ja, nu ved jeg ikke, om 30 mill. kr. holder, men jeg har hidtil altid kunnet tro på, hvad hr. Kristen Østergaard siger, så det vil jeg håbe. Selvfølgelig var det lidt kraftigt sagt; jeg sagde nu ikke 40 mill. kr., men henved 40 mill. kr., og jeg ved ikke, om det er at skræve for stort at lægge 10 mill. kr. i „henved“; det er det nok. Jeg vil dog godt kigge på det senere hen, selv om jeg absolut har tillid til hr. Kristen Østergaard. Jeg mener blot ikke, vi skulle have gjort det. Med hensyn til de godt 8 mill. kr., der kan blive til 16, mener jeg ikke, de skal blive til 16 mill. kr.; jeg mener, de skal blive til 0. Vi bør ikke gennemføre nogen af de foreliggende sager.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om udførsel af mælkekonserves m. m.

(Lovforslaget (nr. 102) findes i tillæg A. sp. 1809, fremsættelsen i tidenden sp. 2408).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Hvis det havde drejet sig om mejeriernes produktudvikling som hel-